

MARSALL LÁSZLÓ

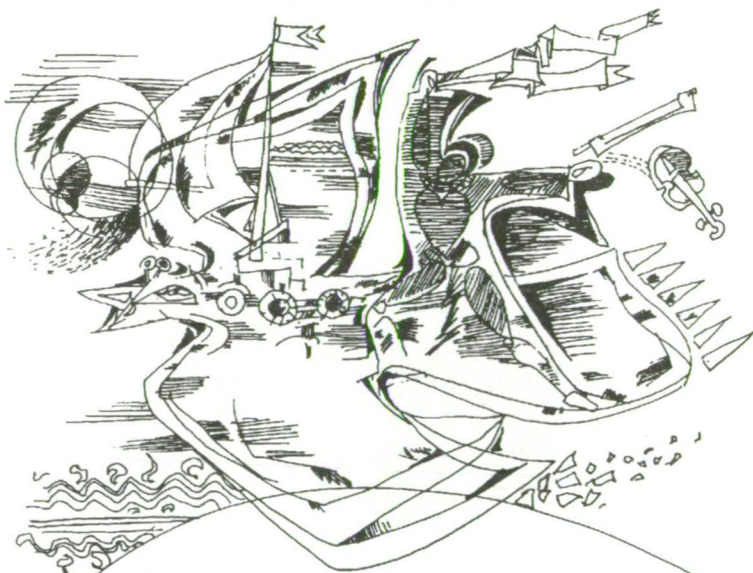
Elmaradt találkára

Ma, hozzád készültömben
 borostám borotváltam,
 s mint ördög tömjénfüstből,
 aeroszolos halálból,
 ki bajszom helyén rezgett,
 jutván agyamig bök-vers,
 röhögtem s szippantottam
 tudómre mérges masszát,
 hogy engem légi tornászt
 kerülgetett, nagy ugrót
 propán-butános knock out.
 Elképzelted, te otthon
 tükröd előtt mezítlen
 kenekedsz „palmolivos”
 vaj-puha ringló-szilva,
 rám vársz, és dobbantóján
 vágy-fenő illatoknak
 oly szférájába – röppensz,
 hol fűj és szárnyas tigris
 méret különbség nélkül
 birbitél félalomban.
 Hát itt ülök a kádban,
 orromba zuhany-rózsa
 önti vizét, szédelvek,
 akárha inhalálnék.
 Közel téhen-istálló
 trágyadomb-esernyője
 alatt és darvadozva
 öllelek fuldokolva.

Önéletrajz-töredék

Zsiráf-nyakú kotrógép,
 habár struccot se formáz,
 „alsókenője” voltam
 volna, ám sose lettem:
 két állapot határo-
 zó leírt: az egyik:

pápaszem-hídja fölött kék
 atyaszem biztatása;
 másik: vérpiros mezben
 V. Meteor röplabdás
 ugrottam és legeltem,
 majd' szeszes eksztázisban
 pördülő labda körzet
 ében torlódó légi
 körgyűrűket habzsoltam.
 „Alsókenőből fölső-
 kenőnyi” kis Elizi-
 umban csak virtuális
 gépolajos kenőcsben
 láboltam föl a létrán
 a fővezér állásba.
 Volnék „alsókenő” ma?
 vagy „felsőkenő” – csillag-
 fej szidolozva? – lettem
 ihlető gépszírokba
 tollát mártó balfácán.

Ady, E. Új vizűren jélen

Pau G. 2001